

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نجلای زمانی
۰۹ جنوری ۲۰۲۲

"نجلای زمانی"

مسئولیت بین المللی دولت ها در قبال نقض حقوق بشر

حقوق بشر به سلسله اصولی مربوط می‌شود که در دوران معاصر به صورت اعلامیه، مقررات و قطعنامه‌هایی درآمده، جنبه جهانی داشته، معرف مبانی معنوی تمدن امروزی است. این اصول، از مفاهیمی الهام گرفته و توسط ادیان بزرگ، بیان شده که انسان‌ها صرف‌نظر از نژاد، کشور، رنگ، جنس، اعتقادات، شرایط زندگی اجتماعی و ترکیب فیزیکی، موجوداتی قابل احترام می‌باشند، زندگی شان دارای قدسیت بوده و وجودشان هدف نهایی کلیه قوانین و مقررات به‌شمار می‌رود. از این رو به هیچ‌وجه نمی‌توانند وسیله بهره‌برداری یا مورد سوءاستفاده هموعان خود قرار گیرند. بر این اساس سازمان‌های بین‌المللی، مأمور اجراء و نظارت بر اجرای مقرراتی شده‌اند که ضامن حیات، آزادی و حیثیت انسانها می‌باشند. منتهی چنین مسئولیتی تاکنون فاقد ضمانت اجرایی صحیح یا کامل است. این حقوق، در معنای وسیع خود؛ شامل: بهداشت، استقلال، شکوفائی شخصیت، اختیار اقامت و خط مشی زندگی، فرهنگ، کار، حق حمایت اجتماعی و امنیت دائمی در کلیه زمینه‌هاست.

حمایت از حقوق بشر نیز اهمیت بسیار دارد و یکی از مهمترین اهداف حقوق بین الملل و تنظیم روابط بین المللی هم تأمین و تضمین رعایت حقوق تمامی انسانهاست. تفکر و همبستگی در مورد سرنوشت افراد، نه تنها مربوط به یک جامعه بلکه مربوط کل بشریت است. اما وجود کشتارهای جمعی، تبعیضات نژادی، فقر، گسترش فساد و فحشاء، مواد مخدر، قاچاق انسان‌ها و... نشان‌دهنده آن است که جوامع انسانی همواره در معرض نقض اساسی حقوق بشر قرار دارند. بنابراین، حفاظت از کرامت انسانی نیازمند سازوکارهای عملی برای تحقق آرمان‌های مشترک بشریت است که

در میثاق و پروتکل حقوق مدنی و سیاسی در دسامبر ۱۹۴۸ در ارتباط به ایجاد نهادهای حقوق بشری گام‌هایی به سوی جامعه جهانی برداشته است.

ادیان نیز همواره در جهت پیشگیری از خشونت‌ها بر تمام اقشار جامعه به خصوص -خشونت بر زنان - نقش بسزایی را ایفاء می‌کنند. دین مبین اسلام از چهارده قرن پیش، برای زنان حیثیت و منزلت انسانی قابل بوده و با هرگونه خشونت و تحقیر زنان در جوامع و نسبیتهای فرهنگی گوناگون مخالف بوده است. در دین اسلام، کرامت انسانی مبنای نفی هرگونه خشونت علیه زنان به مثابه اعطای حقوق برای آنان همواره مورد توجه بوده است. اسلام در نظام ضمانت اجرایی برای مقابله با نقض حقوق بشر در محیط بین الملل تدابیر پیشگیرانه ای ارائه نموده است. برخی از این تدابیر عبارتند از: حمایت از صلح پایدار، توجه به امنیت فراگیر، نهادینه سازی گفت‌وگو، عدالت خواهی، داناتی محوری و علم گسترش، مبارزه با فرهنگ سلطه‌گری و استکباری، مقابله با تفکر سرمایه داری، توصیه به گسترش معنویت به مثابه عالی‌ترین پشتوانه حقوق بشر، التزام به وفای به عهد، مقابله با مکاتب و اندیشه‌های ضد بشری.

در حال حاضر در کشور ما که مینا اسلام و قرآن است، متأسفانه سبک زندگی معیوب و ویرانگر اعمال نفوذ کرده و جنایاتی به نام اسلام در حال وقوع است. زنان و دختران به خصوص - دانشجویان، نویسندگان، ژورنالیستان، ورزشکاران، هنرمندان، دانش آموزان، کارمندان - از بیشتر فعالیت‌های حقوقی و اجتماعی محروم بوده، در مجموع بیکار و خانه نشین شدند و تعداد زیادی هم به خارج از کشور پناه بردند.

نقض حقوق بشر در قالب سرکوب احساسات و فعالیت‌های سیاسی زنان و دختران و سلب آزادی‌های مدنی‌شان، شکنجه، کشتار، ترور و خشونت از سوی طالبان آثار شومی بر زندگی آنان وارد نمود.

با وجود این که زنان در دو دهه اخیر در حکومت و نهادهای بین المللی با تلاش‌های خستگی ناپذیر برای کسب و حضور جدی‌شان در مراکز عالی آموزشی کوشیدند؛ اما با ورود مجدد طالبان، برنامه ریزی و سیاست‌های خاص‌شان، فعالیت‌هایشان همچنان کاهش یافت. اقدامات آنها برای کاهش سهم زنان در اجتماع و اعمال هر روزه سیاست‌های تازه، ناقض حقوق و مبتنی بر خشونت بر مردم به خصوص - زنان و دختران - این سرزمین است.

اگرچه واکنش‌های گفتاری و رفتاری افراد، سازمان‌ها و دولت‌ها در رابطه به نقض حقوق بشر در افغانستان زیاد بود و شمار چشمگیری از کشورهای جهان را با آن مواجه ساخت و سازمان‌ها و نهادهای بین المللی همچنان به انتقاد گرفته شدند؛ اما بر این اساس دولت‌ها باید با همکاری و کمک نهادهای ملی و بین المللی حقوق بشر و کنوانسیون‌ها در روند رسیدگی به خشونت‌ها و نقض قوانین ضدبشری، با استفاده از روش‌ها و ابزار گوناگون به مبارزه با نقض حقوق بشر اقدامات لازم را عملی نمایند و حقوقی؛ مانند: حق حیات، آزادی از شکنجه، محاکمه عادلانه و آزادی بیان را بررسی و دولت‌ها را ملزم نمایند تا از مداخله غیرعادلانه در حقوق افراد به خصوص - حقوق زنان و دختران - در سرزمین ما بپرهیزند، تکالیفی را برای رسیدگی و جبران خسارت و یا سایر اقدامات مقابله با تروریسم و خشونت‌ها به آنها تحمیل نمایند.